

J. J. J.

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

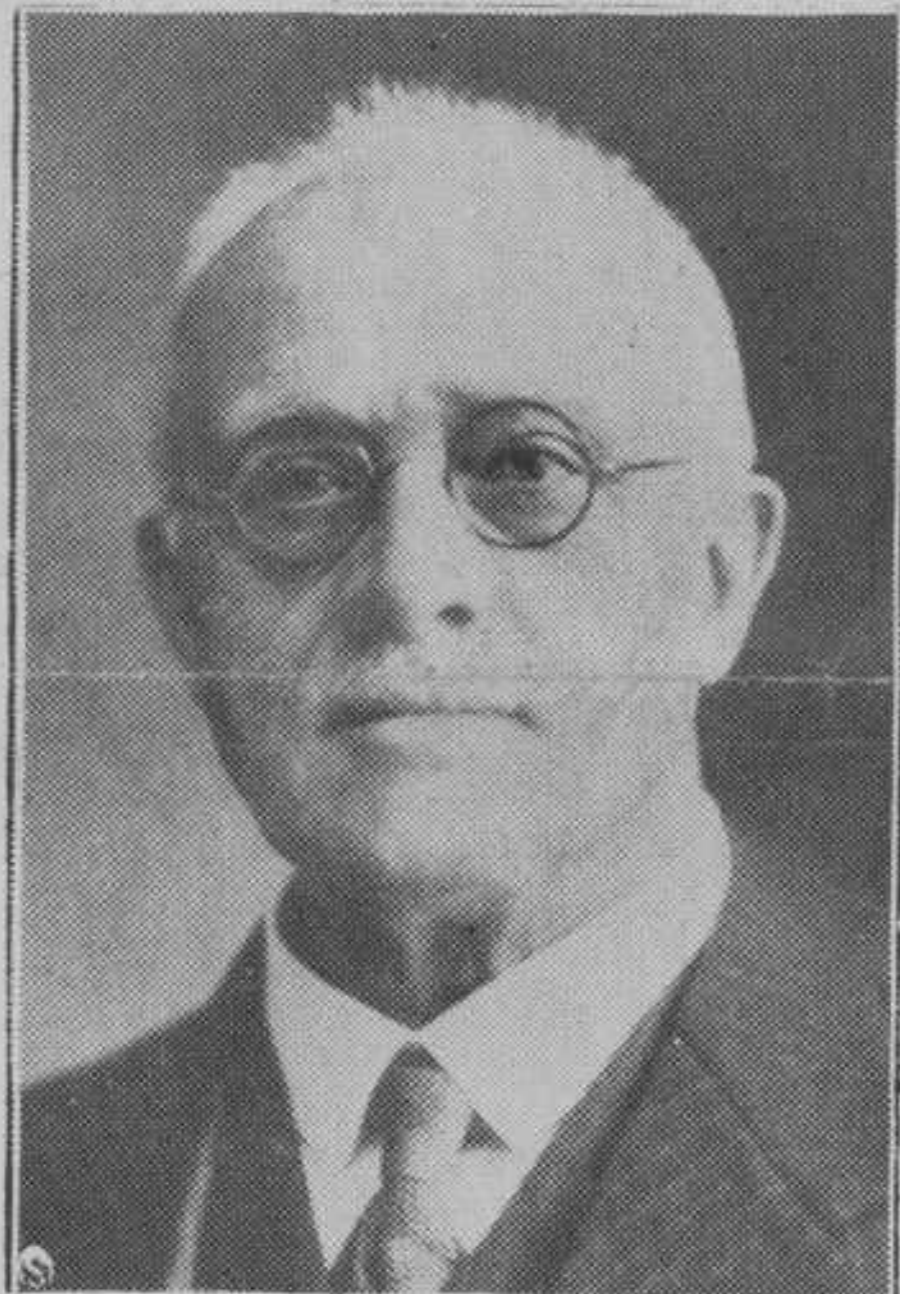
HOOFDREDACTEUR: G. W. KOOPMAN. GRIFFIER: H. R. S. TIJSSENS.

REDACTEUREN: R. VERLOREN VAN THEMAAT — T. KOMOR — W. VAN DER HAM — S. G. KRUYTBOSCH
L. C. SLOTH BLAAUBOER.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
12e JAARGANG VRIJDAG 3 JULI 1936 12 BLZ. No. 31

PROF. Dr. M. DE HAAS

PROF. Dr. Ir. H. TER MEULEN

PROF. Ir. G. H. DE VRIES BROEKMAN

BIJ HUN AFSCHIED ALS HOOGLEERAAR AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Met dit nummer wordt de Twaalfde Jaargang van de Spiegel afgesloten. Wederom is Hij een jaar lang eerst iedere week, later met grootere tusschenpoozen, in Uw bus gevallen. En een over het algemeen dikkere Spiegel heeft zich dit jaar kennelijk in een ruimere belangstelling mogen verheugen, omdat de vergroote belangstelling aanleiding gaf tot een dikkere Spiegel. Uw vergroote belangstelling stempelt U, lezer, tot iets beters dan U was. Nu wenschen wij U alle goeds toe in de vacantie. Moge die U bevrediging schenken in het opzicht van rust, werk, liefde of anderszins. Tot ziens dan.

OVER DEN GEEST EN HET LEVEN.

Het is zeer moeilijk een beschouwing te geven over den geest en het leven in het Delftsch Studenten Corps. Beide begrippen zijn immers zeer moeilijk te omschrijven en te onderkennen, daar ze voor het grootste gedeelte moeten worden geput uit de oogenblikkelijke toestand. Wel is het duidelijk dat vooral het leven in het Corps zich de laatste jaren in stijgende lijn beweegt. Na het laatste Lustrum is de reactie fel en onbarmhartig ingetreden en heeft door zijn afbrekend werk een lange reeks gevolgen gehad. Wanneer het bezoek op het lustrum in Leiden en in Utrecht wordt vergeleken, dan komt dit jaar met het Utrechtsche lustrum er aanmerkelijk beter af dan het vorige. Natuurlijk is dit niet als een maatstaf voor het Corpsleven aan te houden, op zijn hoogst geldt het als een bewijs van meerdere geestdrift. Het is een vraagstuk op zichzelf of geestdrift een gevolg is van intens innerlijk leven, dan wel het omgekeerde waar is. In dit geval zou men geneigd zijn tot het eerste geval over te hellen. Ons meer bepaaldelijk richtende naar het afgelopen jaar, dan valt ons op de groote activiteit, die heeft geheerscht, vooral in de eerste maanden. Opmerkelijk is het hoe in de tijd dat de examenzorgen beginnen te dringen de Corpsactiviteit verslapt, wegwijnt en afsterft.

Het is het gevolg van het feit dat de zware eischen die ieder jaar weer aan ieder lid in den vorm van het jaarlijksch examen worden gesteld, het hun bijna niet toestaan nog aan andere zaken tijd en gedachten te geven.

Voor zoover dit regelmaat is, is dat verschijnsel als een soort zomerslaap te beschouwen, die verder voor het Corps van geen schadelijken invloed kan zijn. Zoodra de druk heeft opgehouden zijn de leden gereed dadelijk weer het Corps de volle aandacht te geven, die het toekomt.

Als een noodzakelijkheid, die een klein levensbelang voor het Corps in zich sluit, is het verschijnsel dan ook al min of meer aanvaard.

Zooals in andere Universiteitssteden door voor ieder verschillende indeeling van studie en examentijden het Corpsleven een meer gelijkmatig zacht kabbelenden voortgang vertoont, zoo is in Delft door de allen gemeene plichten en termijnen het leven te vergelijken met een sterke golfslag. Hierin kan het voordeel zijn gelegen dat een leven in het begin van het jaar, dat veel intenser en diepgaander is, dan in het einde, meer mogelijkheden biedt.

Het is een gelukkig feit dat het aantal van die menschen, die slechts profijt wenschen te trekken van hun lidmaatschap steeds wordt verkleind. De noodzakelijkheid, dat allen naar vermogen een deel van hun krachten aan deze gemeenschap geven, daar immers een stilstand slechts achteruitgang is, wordt door velen gevoeld en tevens in daden omgezet.

Het bedroevende feit is nu dat deze belangstelling en deze daadwerkelijkheid zich zóo sterk uiten in de richting van sportieve in- en ontspanning en zóo weinig de geestelijke waarden zoeken, dat de activiteit verspild lijkt.

Wij schrijven „lijkt”, immers iets is steeds beter dan niets.

Men vergeet niet, dat het lid van het Studenten Corps daarin een unieke gelegenheid vindt om den geest te verrijken en den gezichtskring te verruimen. De beteekenis van deze mogelijkheid onderschatten staat gelijk met erkennen dat het lidmaatschap zijn grootste waarde heeft verloren. Het leven der Sportverenigingen berust op levendigheid. Leven en geest komen tot uiting in de medewerking aan en de belangstelling in de groote vereenigingen, die gaven ontwikkelen, als Tooneel en Apollo en die zich letterkundig of cultureel tot de leden richten als Vrije Studie en Debating. Een ieder kan zelf nagaan in hoeverre deze uiting bevredigend of onvoldoende is. Vrije Studie — eens beroemd tot buiten de landsgrenzen en Debating

zijn stiefkinderen van de belangstelling van het gros der leden. In dezelfde mate als laatst een werkgever klaagde dat een ingenieur niet met zijn techniekje kan volstaan — desnoods nog aangevuld met massale spieren en balcapaciteiten —, maar dat zijn algemeen geestelijke ontwikkeling en stand zijn voorspraak moeten zijn naast en evenwijdig aan zijn kunde, in dezelfde mate wordt de noodzakelijke ontwikkeling veronachtzaamd.

Wij stellen met nadruk vast dat de belangstelling er is, maar over het algemeen verkeerd gericht. Zoo mist het leven een sterke ruggegraat, die het fier en recht kan houden. Wonderlijk is het geval dat de bespreking van het Plan van den Arbeid van Ir. Albarda ongeveer tienmaal zooveel menschen lokte dan Mr. Welter's rede over Nederlandsch-Indië. Hier overtrof de belangstelling voor een plan vele malen die voor een toestand. Hetgeen wijst op een zin voor onwerkelijkheid en een niet geringe sensatielust.

Een voordeel van dezen tijd mag het heeten, dat het Corps op een eigen leven kan bogen en dat men de groote tijden van weleer, waarvan reunisten en ook anderen vaak den mond vol hebben, niet meer tracht na te leven is een bijna afgodische vereering voor verdienstelijke personen, die toch het Corps veelal meer schade berokkenen dan goeds brachten.

Hierboven somden wij enkele bezwaren op tegen het Corpsleven. Er zijn er wellicht meer, maar toch zien wij in dezen een feit, dat hersteld tot velerlei aangename verrassingen zal kunnen leiden.

Wat de geest, de mentaliteit van het Corps betreft, kunnen wij niet zoo waardeerend spreken. Hoewel de geest en het leven zoo sterk verbonden zijn, dat men meestal, sprekende over een van beide, beide begrippen vangt, wordt het leven toch zeer beïnvloed door de activiteit. De mentaliteit echter kan als zeer onvoldoende staan naast een groote activiteit. In andere corpora kan men daarvan veel treffende voorbeelden vinden.

Over het algemeen wisselt de geest van groep tot groep — van knorrig tot studentikoos. Er zijn groepen en personen, die den geest zoo geestig houden, dat hij kwalijk te verteren is voor anderen. In aanmerking genomen, dat de slechte maatschappelijke toestand, de gestadige vermindering der maandgelden en de steeds slechter wordende vooruitzichten op zeer vele leden een sterker uitvloed moeten hebben, is in tegenstelling met wat men hiervan zou verwachten over het algemeen de geest slap en in een sleur gevangen. Vooral komt de slappe geest tot uiting bij het plichtmatige, bij de studie.

Tot nog toe hebben onze jongste vrienden in dezen maar bitter weinig hoop op verbetering gegeven. Wat het sleurleven betreft, dat initiatieflooze-zoutzak complex, waarbij de leden zich met spelletjes moeten amuseeren, omdat ze anders in de zwijgende, gapende kring in slaap vallen, juist in Delft moet het de energie zijn, die het leven beheerscht. Waar zeer veel te doen is op velerlei gebied, daar zou een strakke gespannen geest oneindig veel meer tot stand kunnen brengen ten voordeel van het Corps.

Een goed ding in den tegenwoordigen geest is wel, dat er nog veel zal moeten verbeteren voordat wij ons zoo tevreden met onszelf gaan voelen als het Leidsche Corps in de Virtus. En dat nog wel in de laatste Virtus.

* *

De Senaat verzoekt ons ruchtbaarheid te willen geven aan het feit dat hij een reclame boekje heeft ontvangen van het International House te New-York. Wij meenen dit het beste te doen, door dit reclame boekje in groote trekken weer te geven. Hij, die het nader nodig heeft, kan het zelf bestudeeren.

Het doel van International House is studenten uit alle deelen der wereld wanneer zij New-York bezoeken, een woongegeheid te verschaffen.

Het is een groote instelling met vele aantrekkelikheden voorzien, om het den gasten naar den zin te maken. Voor toelating worden verschillende eischen gesteld. De prijzen verschillen in de verschillende „terms” en verder door het mindere of meerdere gemak dat de kamers bieden. Het Reclameboekje of het adres in New-York voor nadere informaties zijn te verkrijgen bij de Redactie.

VEREENIGINGEN

DELFTSCHE STUDENTEN RUGBY-CLUB.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Rugby-Club heeft zich als volgt samengesteld:

J. J. BERENSCHOT,	President.
H. P. KELDER,	Secretaris.
W. R. VAN VLIET,	Thesaurier.
C. WINKLER,	Commissaris A.
H. GLAZENBURG,	Commissaris B.

Namens het Bestuur,
H. P. KELDER,
Secretaris.

LAGA-LUSTRUMWEDSTRIJDEN.

Het Bestuur van de D. S. R. V. „Laga” maakt bekend, dat er roeiwedstrijden gehouden zullen worden op de Zweth op 4 en 5 Juli. Het spreekt vanzelf, dat allen die belangstelling hebben voor de verrichtingen van Laga en voor de edele roeisport in het algemeen hierbij aanwezig zullen zijn.

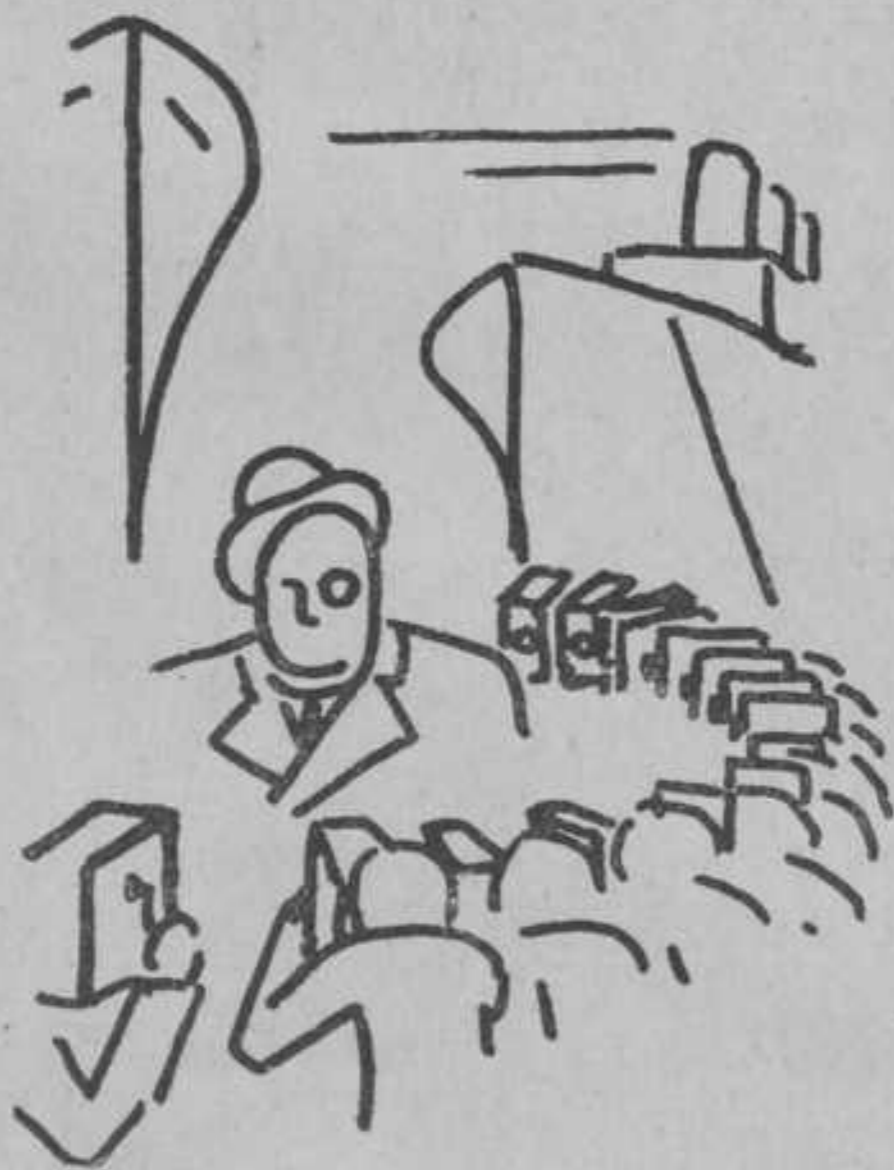
Maar laten ook zij, die nog geen gelegenheid gehad hebben om roeiwedstrijden bij te wonen, dit keer eens een tochtje naar de feestterreinen aan de Zweth maken. Hun moeite zal beloond worden! Geregelde autodiensten vormen een snelle, comfortabele en goedkope verbinding tusschen het Station Delft en de Feestterreinen.

Entrée kaarten, voor beiden dagen geldig, zijn verkrijgbaar bij den Thesaurier van de D. S. R. V. „Laga” tegen de prijs van f 1.75; diegenen die ingeteekend hebben voor het garantiefonds, hebben recht op een kaart à f 1.—.

Verder maakt het Bestuur U erop attent, dat er Zaterdagavond 4 Juli een **KROEGJOOL** zal worden gehouden op de Sociëteit Phoenix. Corpsleden, grijpt deze gelegenheid aan om een jaar van opgewekt sociëteitsleven te besluiten met een schitterend feest!

Zondagavond zal er een **DINER** gehouden worden, waartoe de Sociëteit geëmancipeerd is. Op vertoon van entréekaart voor de wedstrijden zijn dinerkaarten verkrijgbaar à f 2.25.

Voor Corpsleden komen de kosten van het diner op de sociëteitsrekening. Na afloop van het diner bal in de zeer speciaal versierde zalen van de Doelen. Entrée f 0.30 op vertoon van toegangkaart voor de roeierreinen.

INTERVIEW met het BESTUUR van de jubileerde CLUB

I.

Wij rukten aan de bel en . . . het wonder geschiedde. E. A. Kauff deed open en verzocht ons lispelend hem op de teenen loopend te willen volgen naar de kamer van den President. Die stond wijdbeens voor het open raam, gekleed in overhemd-en-sportriem. De vloer was bezaaid met pindaschillen en op de schoorsteenmantel ontwaarden wij naast de Tokayer flesschen een flesch melk, een klein fleschje room en een groote suikerpot.

— Ziet U, ik maak mijn melk-dertig zelf, zegt hij. Hij gaat zitten. Even staan we besluiteloos en zinken dan ook maar in een stoel.

Ja, peinst hij, een interview. Laga bestaat zestig jaar en nu ben ik president (hij krabt zich achter het oor). We maken het niet zoo best den laatsten tijd, maar dat is een crisisverschijnsel. Zoo lang er nog oude roeiers zijn, zal het nog wel gaan.

(Hier glimlachte hij zijn verstandskiezen bloot). Wij bewonderen een antieke vitrine vol met prijzen van den heer Prins. Als we het gouden blik willen bekijken, dondert hij: — Blijf er met je pooten af!

Daarna is het even zoo stil, dat we Kauff hooren neuriën ergens in het huis.

— Mijnheer Prins, beginnen we, wij . . .

— Ik ga nu naar het Lab, dan naar de Zweth.

Wij aten nog een restantje appelbollen en gingen verder.

II.

Weer belden we.

— Is Dick, eh, Mijnheer Versch . . .

Ja zeker Mijnheer, komt U maar binnen. We beklimmen veel treden en loopen over veel gangen en portalen en dan zijn we er. Een heel secretariaat is aan den gang en Dick zit in hemdsmouwen een brief te schrijven. We halen een volgnummer in de keuken.

Als de secretaris klaar is, en we aan de beurt zijn, biedt hij ons een sigaret aan. Zwijgend zuigen wij de tabak. De schrijfmachines ratelen.

Na een woordenloos afscheid staan we weldra weer op straat.

III.

Verder gaat de tocht. Sling Sr. schrijft dreigbrieven over het garantiefonds. Hij kijkt ons guitig aan en snuffelt meteen op de lijst of we al hebben betaald. Te droes daar vliegen we in. — En nu wouwen jullie zeker wel een gratis perskaart hebben, grijnst hij.

We meenen eerlijk dat we dat zouden willen.

— Niks hoor, de inschrijvingen en de gelden en de balans . . . kijk, moet je eens zien wat een uitgaven!

We zijn al gauw overtuigd en koopen zoet toegangskarten.

— Hebben jullie al een popje? vraagt hij verder. Moet je zeker doen, is verdomd leuk. Iedereen neemt een programma-popje, dat is allemaal verlies.

We hebben het met hem te doen en laten een flap van tien achter onder ons theekopje. Voor het garantiefonds en een extraatje voor de kas.

IV.

Juffrouououw!

Jaaaa Meneer!

Is Mijnheer Tyssens thuis?

Nee Meneer, Meneer Tysjes is net weggegaan, ik geloof naar de Sociëteit.

Dag Wouter, wil je even Mijnheer Tyssens waarschuwen? Wij blijven hier zitten.

Mijnheer Tyssens is net vertrokken. Mijnheer van der Ham dacht naar de Spiegel.

Het Redactiebureau is leeg.

Wel heeft „Mijnheer Keizer” zoojuist wat voor Laga besteld. Wij zetten de achtervolging voort.

Op Laga gekomen zien we hem razend langs de Kanaalweg fietsen. Op ons wenken antwoordt hij met vroolijk terug te zwaaien.

— Herman!!!

— Ik moet dadelijk naar de Zweth!

Wij pakken een auto om hem te achterhalen, doch op den weg rijden we tegen een stalen meetband aan, waarmee de baan wordt opgemeten. Nadat we de kluwen wat ontward hebben, vinden we den pikethouder Jan Ott rustig slapend, met zweetdruppeltjes op het gebruid voorhoofd. Practisch werken, vonden we. Herman was vèr.

V.

Weer thuis gekomen vonden we den jongsten Commissaris. Hij zat uitgebreid op drie stoelen, drinkende karnemelk en mijmerende.

Ogutteguttegut, mompelde hij, gekke scheet . . . Wat later begon hij te glimlachen en vertelde ons de laatste lustrumgrappen.

— Goed, wat kerel? en hij klopte ons onzacht op de schouder.

— Nou en of tie, vonden wij.

Mijnheer Staring was zeer minzaam, maar sliep onder het gesprek plotseling in. Wij zijn op onze teenen weggegaan.

TECHN.HOOGESCHOOL

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Scheikundig-Ingenieur: G. Althuisius; P. J. M. van Empelen; G. Gaikhorst; P. H. Huisman; A. Jager; C. J. Kip; H. M. A. Klep; H. H. Koppers (met lof); J. Lens van Rijn; Mej. A. T. H. van der Meulen; Mej. E. J. Pilon; W. Postema; W. H. Schoenmaker; A. W. Swets; H. V. Takes; J. H. Velders; G. Verdonk; E. D. H. Wicherlink.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheikundig-Ingenieur: M. Krijgsman.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Bouwkundig-Ingenieur: F. W. M. van den Berg; H. M. A. van Helvoort; F. J. Hulshoff Pol; C. Pouderoijen; A. van der Steld; G. Treep; H. J. G. van der Veen; J. B. Vroom; F. C. de Weger.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Bouwkundig-Ingenieur: H. van Doorninck; H. Lammers; T. J. W. Lantermans; J. H. Piets.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Civiel-Ingenieur: C. F. Bekink; C. H. Boland; P. A. J. van den Bouwhuysen; L. P. Brabers; G. P. Fries; C. van der Gaag; W. W. van Haersma Buma; N. T. Lambrechtsen; J. Ringers; F. van Schagen; J. L. Schram.

Geslaagd voor het examen voor Civiel-Landmeter: S. M. Meelker.

ZOMER-CURSUSSEN

op de Volkshoogeschool „Allardsoog” bij Bakkeveen (Fr.). Evenals de vorige jaren zullen ook dezen zomer in Augustus en September een drietal tweeweekse Volkshoogeschool-cursussen gehouden worden voor arbeiders en studenten in den ruimsten zin. Reeds werd de medewerking toegezegd van tal van vooraanstaande figuren op cultureel en sociaal gebied. Deze cursussen willen voor alle hand- en hoofdwerkers de gelegenheid openen om beide volksgroepen, die in het maatschappelijke leven zoo zeer langs elkaar heen leven en noodeloos ver van elkaar afstaan, meer tot wezenlijke samenwerking te brengen. Pas daardoor krijgt men begrip van elkaars noden en idealen, groeit vriendschap over de kloven heen. Op de Volkshoogeschool ondergaat men de kracht van het werkelijke volksleven — onmisbaar voor de vorming van persoonlijkheid en volksgemeenschap. De vorige cursussen hebben ten volle hun bestaansrecht bewezen, zoodat de Volkshoogeschool dezen zomer drie cursussen organiseert om aan de toenemende belangstelling tegemoet te komen — elk met een eigen karakter, doch allen gedragen door denzelfden geest van daadwerkelijken opbouw. Alle jonge mannen van 18—35 jaar zijn dan ook van harte welkom, zoolang er plaats is! Inlichtingen en programma's zijn te verkrijgen bij de Volkshoogeschool „Allardsoog” bij Bakkeveen (Fr.).

Kleine advertentiën

Gem. kamers

AANGEBODEN voor 1 of 2 heren desgew. met pension. Haagweg 65, Rijswijk (Z.-H.)

Auto

aangeboden door particulier. Cabriolet 4. o.d. kap. 6 cyl. Sportief Fransch wagentje. Zuinig — weinig geloopt — goede conditie — lage prijs. Aanvragen bij voorkeur tusschen 6 en 7 uur n.m. telefonisch onder no. 62 Delft.

Welke **Scheik. Ingenieur** of a.s. Sch. Ir. van goeden huize koopt geren. Chem. Fabr. N.V. bij den Haag om met st. dez. Bedr. l. Proc. h. 39 j. P. G. verder te exploiteeren? Mede weg. ongeschikth. tegenw. Dir. mom. te kleine omz. Kan beter onder gesch. leid. Naam en art. goed. Ben. ± 25 Mille excl. Bedr. Kap. Ser. eerl. samenw. verzekerd en verl. Int. o. discr. aan ernst. refl. geen tusschenp. onder Nr. 31.

De voorzitter tot de nieuwe secretaris van de vereniging

„en.....wij laten drukken bij Meinema”

OPSTEEKEN?..

Gegarandeerd Amerikaansche Import Imp. Alvans Den Haag

20 STUKS 2.5 CT.

SPRINGT IN DE LUCHT

als ge wilt, doch zorgt dat ge weer veilig neerkomt!

Voor een veiligen grondslag van Uw economisch bestaan is niets beter dan een

OLVEH-POLIS!

OLVEH van 1879 — Onderlinge Levensverzekering U.A. met winstdeeling — Kortenaerkade 1, den Haag

VLEESCHHOUWERIJ
SPEKSLAGERIJ
A. W. VEELENTURF
PEPERSTRAAT 17 h. Koornmarkt
Telefoon 38 Postgiro 160021
DE MODERNSTE SLAGERIJ HIER TERSTEDE MET DE NIEUWSTE KOELINRICHTINGEN
SPECIAAL ADRES VOOR HEEREN STUDENTEN VOOR FIJNE VLEESCH-WAREN VOOR ONTBIJT EN KOFFIETAFEL.

TIMTUR

SPORT- EN WANDELSCHOENEN

„bezorgen Uw voeten een prettigen zomer”.

SCHOENHANDEL
HIPPOLYTUSBUURT 29a - TELEFOON 1404

HOUTEPIN'S

VOOR MODERNE BLOEMWERKEN

steeds naar

J. HULSINGA

Bloemenhuis „ERICA”

Poortlandlaan 35 — Telef. 1941 — Delft

C. Schönberg

Witte de Withstraat 8a
Tel. 334248
DEN HAAG

Een chique costumeum naar maat voor f25.-

met 2 x passen

TECHN. HOOGESCHOOL

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Dirk Thöenes, Scheikundig Ingenieur, op Vrijdag den 3den Juli a.s., des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door de Promotoren Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman en Prof. Dr. Ir. J. A. A. Mekel.

De titel van het proefschrift is: „Het ontstaan van asfalt-bitumen.”

De Rector Magnificus,
G. DIEHL.

De promotie van Mejuffrouw Ir. C. L. Doppler tot doctor in de technische wetenschap op 19 dezer geschiedde „met lof”.

De Voorzitter van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Civiel-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maand September a.s., zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 1 September bij den Secretaris van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel-Ingenieur: J. Aarnoudse; P. J. Allaart; F. van Deursen; T. Dragstra; P. Hoofman; N. J. E. Imelman; B. Jansen; G. de Josselin de Jong; C. A. Kuijsten; A. Langejan; W. P. van Leening; A. Lekkerkerker; K. A. Poortman; M. de Regt; L. C. Sloth Blaauboer (jongste Redacteur); E. W. Taconis; A. Volker; B. van Wijk.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Bouwkundig Ingenieur: J. Jansma van der Ploeg; A. Jansz; G. Pothoven.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur: K. R. Bes; G. E. ten Bokkel Huinink; B. van Dam; J. van Dorp; L. Eyssen; J. Hannewijk; A. I. M. Keulemans; C. C. F. Kuijlaars; J. R. Kuyper; J. B. van Leeuwen; E. Lelyveld; W. E. van Rijswijk de Jong; A. K. Vroege; J. van Wijk.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Mijn-Ingenieur J. C. van den Berge; E. C. Scheffer.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Natuurkundig-Ingenieur: W. W. Boelens; A. H. Boerdijk; J. A. F. van Dijk; F. Hekker; J. F. A. A. van Ierland; L. J. de Kanter; H. Kramers; S. Meiboom; L. A. J. Monté; W. G. Stephan.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch-Ingenieur: O. J. Alexander; H. G. Austermühle; J. W. ter Bals; V. J. M. de Blicke; H. de Boer; A. Govers; F. Hekker; J. Holst; A. C. van der Lee; L. A. van Mechelen; G. J. de Ridder; D. C. Schering; M. Staal; P. H. Tydeman; W. Werner; J. M. van Swaay.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig Ingenieur: M. Beun; H. Croll; H. Doppenberg; J. Fasse; N. K. Huisman; J. C. Johanknegt; J. B. Klaversteijn; P. J. Kramer; P. Otto; T. Schatborn; H. M. Stein; P. M. van der Tholen; F. A. W. Vroom; A. van Wijngaarden.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheikundig-Ingenieur: L. A. van Altena; P. H. van Altena; F. Althuisius (met lof); F. K. T. Beukema toe Water; R. van Eck; J. H. Gonggrijp; Mej. N. E. M. Hagethorn; C. J. A. Hanegraaf; T. Hekker; R. Hellemans; A. J. de Leeuw; E. A. J. Mol; A. M. van Oortmerssen; Mej. A. W. C. Overbeek; Mej. H. E. Perelaër; M. H. R. J. Plusje; P. J. Poldermans; W. J. F. de Ryck van der Gracht; H. C. F. Schraam; Mej. T. G. Wierda.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: D. J. Aris; T. O. D. Bender; J. van Bethlehem; L. J. Biezeveld; P. H. Blom; F. J. Bok; J. D. Bron; J. V. Colijn; B. Cramer; J. J. Croese; E. Dobbinga; J. J. van der Dussen; C. A. Emeis; H. A. Grashuis; K. Hemmes; B. H. Jacobson; P. N. Jonker; K. Kleingeld; D. A. A. Koolen; H. B. van Maaren; L. C. den Ouden; J. Poelma; P. L. Pot; E. K. Renkema; J. S. Rotgans; P. C. Rus; K. J. Schulz; J. B. Stek; J. W. van der Valk; Ir. H. J. Vegter, s.i.; T. D. Wielinga; M. G. IJdo; J. Zijlstra.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheepsbouwkundig-Ingenieur: J. P. Corver; H. W. Groeneveld; H. 't Hooft; J. C. Kaptein; J. H. Krietemeijer; N. H. van Steenwijk; J. H. Wilton.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: D. J. Aris; B. G. Bleeker; W. A. Bos; H. Bosscher; K. Bouman; Ir. G. A. W. van Doornum, e.i.; R. Dijkshoorn; J. M. J. Gadiot; B. Giljam; J. Hardonk; K. Hemmes; J. J. Hillen; J. van Hulzen; J. C. Jonker; J. van der Kooij; K. F. Meertens; F. O. Neumann; E. F. Nierstrasz; P. J. van Ouwkerk; H. P. C. de Pauw Gerlings; P. L. Pot; E. K. Renkema; Jhr. E. F. Sandberg; W. Smit; D. Steenhuizen; R. Veenhoven; J. van Velzen; H. H. Vlasbloem; K. de Vries; G. G. van der Werf; K. Westerbaan.

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Scheepsbouwkundig-Ingenieur: T. Biegan; A. de Lathouder; J. J. Surie.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Natuurkundig-Ingenieur: A. C. van den Bergen; J. D. Fokkinga; Mej. L. Gerlagh; Jhr. M. Gevers; Mej. C. Hamakers; A. Hellemans; Mej. J. Kerkum; A. Nawijn; P. J. Papenhuijzen (met lof); L. A. van de Putte (met lof); A. Schutinga (met lof); A. van Weel; F. L. Stok.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Natuurkundig-Ingenieur: H. J. Lindenhovius (met lof); M. Ziegler (met lof).

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Civiel-Ingenieur: B. Aten; C. L. Begemann; A. van den Berg Az.; M. P. Blaauw; G. J. W. Boomstra; C. J. van den Bout; M. C. Braat; M. C. van Daalen; P. Delgorge; W. J. Dercksen; H. J. Doedens; L. G. H. M. van Gool; J. Halm; J. A. H. Hartmann; G. Hekket; H. Hekket; H. W. F. C. Héman; J. M. Hendrikse; G. H. van Hoolwerff; J. J. Horseling; C. W. Hulsbergen; J. H. F. Kalkman; C. J. Kamp; J. de Koo; S. K. van der Kooij; B. W. te Kronnie; L. G. Looijen; R. K. van Lunzen; A. van der Mast; W. H. C. van der Meer; C. Meima; N. J. Meijer; S. J. Meijn; M. R. Robaard; H. J. Schoemaker; B. F. Schröder; F. Slooff; C. A. W. Vermeulen; W. Voerman; W. A. Wichers Hoeth; A. F. de Wolff.

ELECTROTECHNIEK, alle vakken behalve Electriciteitsvoorziening en Radio, bij Ir. D. Goedhart, ass. T.H. Hugo de Grootstr. 85, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

ELECTROTECHNIEK en WISKUNDE bij Ir. M. van der Veen, assistent T. H., Cornelis Trompstraat 60, Delft.

WISKUNDE, THERMODYNAMICA, MECHANICA bij Ir. J. F. Schuh, van Boetzelaerlaan 28, 's-Gravenhage. (Van station te bereiken met lijn 11).

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

BOEKBESPREKING

Het probleem in

TERUG TOT INA DAMMAN

niet „de la littérature“.

De boeken, die door hun bijzondere geaardheid vrijwel ontoegankelijk zijn voor een sexe, zijn te tellen.

Dat „Ina Damman“ een dergelijk boek en wel een specifiek manlijk boek is, kan men den ongeloofige slechts dwingen aan te nemen, door het hem te laten ervaren.

Belangrijker echter is het na te gaan, waarom het boek ontoegankelijk is voor de vrouw en welke, slechts den man eigene, ontwikkeling erin is beschreven.

De opvatting, dat wij, mannen en vrouwen, eenerlei wezen zouden zijn met slechts onderscheidene verschijningsvormen is, hoewel absurd, een „gedachte“, die zoo ook niet in woorden, dan toch wel in daden tot uiting komt. We zullen deze opvatting laten voor wat zij is en uitgaan van de onderscheidenheid van den man en de vrouw in de volledigheid van hun wezen. Zoo men dit wezensonderscheid in een enkelen regel zou willen kenschetsen, dan zou men kunnen zeggen, dat de wereld en het leven voor den man meer probleem zijn, een grooter geheim beteekenen, dan voor de vrouw. Zoiets heeft niets te maken met intellectualiteit; het ligt niet in mijn bedoeling een tendentius, voor de vrouw in het algemeen kwetsend stuk te schrijven, maar slechts in verband met het genoemde boek, eenige kenmerkende onderscheidenheden aan te wijzen, die het feit, dat dit werk ontoegankelijk is voor de andere sexe aanneembaar zullen maken, zoowel als de beteekenis van hetzelfde voor den man zullen vergrooten, het zullen maken tot den spiegel van zijn ziel.

De rol van de puberteit.

Kan men vaak bij een klein meisje in het spel reeds een beeld vinden van haar levensplicht, openbaart zich soms bij sommigen hunner reeds sterk den verzorgingszin („moedertjes“), bij jongens is hier weinig van te merken. De neigingen, waarvan hun spelen de uiting zijn, zijn veel waziger. De beteekenis van het spelen met poppen is toch een geheel andere, dan die van het spelen met een trein. Ik zou geneigd zijn te veronderstellen, dat de eene ontwikkelingsgang, naast en door het persoonlijke heen, universeel is, terwijl de andere slechts persoonlijk blijft. Reeds dan vertoont zich, hoewel niet sprekend, de tegenstelling die de basis is voor hun divergeerende ontwikkeling, het aan het natuurlijk leven gebundene — tegenover de vrijheid, soms de vogelvrijheid, die het zoeken naar vaste banen, tot die, voor het individu schier ondragelijk last maakt.

Eerst in de puberteit, in de periode waarin het reeds volwassen kind (de nog kinderlijke volwassene) zich moet instellen op de voor hem opengegangene wereld, zijn houding moet vinden tegenover het leven, komt er tekening in het onderscheid. Het gegeven van de volwassenwording is essentieel verschillend. Terwijl voor het meisje, de reeds bekende neiging in een ander licht verschijnt, de kinderlijke zin zich openbaart als levensplicht, er dus slechts sprake is van vernieuwing van een oud motief, de reeds gevormde persoon zonder van zijn grondvesten te worden losgeslagen zich volledig ontwikkelt, is voor den jongen deze omwenteling als een afgrond, waarin zijn af-zijnde kinderlijke persoon al vallende wordt verminkt. Hij komt niet bij de grens van een nieuwen wereld aan, om die over te stappen en verder te gaan, hij zakt door den bodem van zijn kinderlijkheid heen en bevindt zich er eensklaps middenin, zonder een vast punt om zich op te richten, zonder ook iets uit zijn jeugd te hebben, dat hem hier kan helpen.

Deze omstandigheid maakt hem tot den typischen ongecoördineerden puber, die, „himmelhoch jauchzend zum Tode betrübt“, keer op keer vallend en weer opstaand, radeloos door zijn eigen zwakheid, zich schamend voor zijn onvastheid, bouwt aan een nieuwen persoon. En dat niet langzaam en overdacht steeds een verdieping verder, maar keer op keer een volledig gebouw, een zwakke veste, die bij de eerste aanranding tot puin ineenvalt. Wel zal er na iedere instorting meer van de fundamenten blijven staan, maar voor velen zal het bouwsel daar boven, nooit een blijvend vorm aannemen.

„Nooit“ is sterk gezegd en dat het leven naar zijn belangrijkste zijde genomen met de puberteit ophoudt is een uitspraak, waarmee men veel menschen, alle vrouwen, tegen zich in het harnas jaagt. Dit laatste met recht, want de typische rol van de puberteit is des mans. Voor de vrouw bestaat het essentiele

proces niet, omdat zij gebonden is, een gebondenheid, die in die periode optreedt als de vaste rots waarop zij voortbouwt. Dank zij deze vastheid of misschien beter: Aan deze vastheid is het te wijten, dat het conflict, van de vorming harer persoonlijkheid, niet die heftigheid, die twijfel en vertwijfeling, van de voortdurende wisselwerking tusschen de direkt opnemende ziel en den kinderlijken persoon gelijk bij den man, eigen is. Het meisje blijft zichzelf gelijk in de puberteit en neemt haar kinder karakter in de volwassenheid aangevuld en verrijkt mede.

Men kan bij den man van geestelijke dood spreken bij het ophouden van de puberteit, (hier is dit woord in een beteekenis gebruikt, die haar draagwijdte welhaast te boven gaat), omdat „vastheid“ in dit geval zooveel wil zeggen als verstarrig van den persoon. Zoodra hij zich heeft neergelegd bij een vaste code van oordeelen op geestelijk en ethisch gebied, is hij niet meer in staat een nieuwe gedachte te begrijpen, te bevatten, laat staan voort te brengen. Hij sluit zijn deuren voor nieuwe bevruchtende invloeden en zal nog menig jaar aangenaam kunnen doorbrengen achter zijn experimenteertafel, zijn bureau en af en toe zijn glaasje oude Catz.

De obsessie.

In het leven van den puber, dat sterker geteekend wordt door de nederlagen, dan de overwinningen, daar de eersten het optreden aanwijzen van een nieuwe fase, door het binnentreden van een tot nogtoe ongekenen inhoud binnen het gezichtsveld, die het gevormde weer geheel ondermijnen, en de laatsten slechts de schijnbare rust aangeven, die ontstaat bij de versteviging van één houding en dus eigenlijk slechts een tijdelijke vertraging, of misschien tenslotte de aankondiging van het einde van het proces zijn, treedt de dwanggedachte als een verlamdende macht op. Neemt de obsessie veelal, dank zij de voortdurende bewustwording van het niet opgewassen zijn tegen de omgeving, den vorm aan van een gevoel van zwakheid onvastheid, kleinheid, in het kort van een minderwaardigheids-gedachte, ook kan dit gevoel, dat zich gewoonlijk richt tegen den enkelen persoon, wel zijn volledige opvatting van den wereld in zich opnemen en brengt hem tot „Weltschmerz“. De minderwaardigheid brengt in haar slachtoffer een wanhopigen strijd voort. Hij kan zich er niet aan overgeven en er in berusten, de middelen om haar op te heffen bezit hij niet. De tevredenheid over eigen daden en gedachten, die de rustig afstompende superioriteit aan haar dragers verleent, is voor hem onbereikbaar, omdat hij nooit één oogenblik het gevoel van tevredenheid kent. Om zich aan de marteling van het besef te onttrekken, bouwt hij een schijnwereld om zich heen, waarin hij sterk is en waaruit hij de kracht put zich nog te vertoonen in diens werkelijken broeder.

Hoewel deze schijnwereld de bedoeling heeft een toevlucht te zijn voor den minderwaardige, wordt hij, door het feit, dat zijn geheele gedachtenleven er in verplaatst wordt, tot het afbeeld van zijn voorstellingen over al wat hem sterk aangrijpt en ontroert.

Uit dezen wereld ontwikkelt zich het ideale beeld van het leven en om daaruit een sterk sprekend stuk te nemen, van het liefdes object.

De projectie van het ideaal in de geliefde.

De onverbondenheid van den werkelijken persoon, die het object van de liefde van den puber is en den „idealen inhoud“, die hij er voor zich in projecteert, geeft aan de jeugdliefde het kenmerk der onwerkelijkheid. In deze verhouding, wordt het proces van hierboven omgekeerd: De schijnwereld wordt den dekmantel van de werkelijkheid. De ontmoeting met den uiterlijken persoon, die onweerstaanbaar aantrekt, is voor hem als vanzelfsprekend de ontmoeting met het ideaal. Deze instelling is de oorzaak van de vergoddelijking van de niet bestaansbare, den uiterlijken vorm, met den gedroomden inhoud. Door den verlamdenden schroom, door het besef van uiterste nietigheid kan die vorm ook weer naar binnen genomen worden, waardoor er slechts in den buitenwereld een heiligenbeeld achterblijft. Eens echter komt ook het oogenblik, dat hij naar buiten komt om de aangebedene het kleed harer waardigheid om te hangen; het kleed, dat zij zal vertrappen in innige afkeer. In afkeer, want toch, men kan van het meisje, dat zich in hoofdzaak nog emotioneel verhoudt tot haar omgeving, ternauwernood verwachten, dat ze den achtergrond, van de miskenning van haar persoon door den jongen begrijpt. En van miskenning van haar persoon kan men van uit haar gezichtspunt zeker spreken. Zijn liefde, is zoo egocentrisch, zoo geheel in den schijn van zijn voorstellingen ondergedompeld, dat de werkelijkheid er, hoe tegenstrijdig ook, steeds weer „hinein interpreteert“ wordt, een omstandigheid, die het liefdesobject voor hem steeds geheimzinniger maakt. Zoo wordt de vrouw door den man tot een raadsel gemaakt, dat ze niet voor hem kan oplossen en dat haar, verbijsterd door de onwerkelijkheid ervan en beleedigd door het voorbijgaan van haar werkelijk ik, er toe brengt, zich aan de verhouding, waarin zij slechts het passieve doek speelde voor zijn projecties, te onttrekken.

„Terug tot . . .”

Wat ik hierboven als eerste oplossing noemde bij de ontmoeting met den persoon „waartoe hij zich aangetrokken gevoelt”, kan ook als gevolg optreden van de noodzakelijke schipbreuk der verhouding, die uit de tweede handelwijze voortkomt.

Wanneer hij, na de verbreking van het contact, zich weer terugtrekt in zijn eigen wereld, om het mengelmoes der verwarde gevoelens, tot orde, tot begrip te brengen, blijkt, dat het doormaakte verandering heeft teweeg gebracht in zijn „wereld”.

Met de gedachte aan het ideaal blijft in het vervolg onscheidbaar de herinnering aan de verhouding verbonden.

Ze wordt er door opgenomen en verrijkt het beeld van het ideaal. Nu eerst maakt hij zich los van den persoon der vrouw, die de draagster van die uiterlijke vorm was en het nieuw gevormde geheel, dat nu ook een bestemd uiterlijk heeft, wordt tenslotte tot een Platonische idee van het vrouwelijke.

* *

Reeds tweemaal heeft de schrijver Vestdijk een boek betiteld, naar een vrouw, die als persoon niet in het werk voorkwam. De vrouw, als eigen leven, interesseert den hoofdfiguren van die twee boeken niet; zij treedt slechts op als de voorwaarde voor de ontwikkeling van een stuk gedachtenleven.

In „Terug tot Ina Damman” is Ina, als onafhankelijk persoon, buiten den voorstellingswereld van Anton Wachter gekarakteriseerd in één treffenden zin:

„In het hoofd van Ina Damman paste maar één gedachte tegelijk, en die werd daar dan scherp en rimpelloos en bijna onmeedoogend bekeken tot hij weer uit zichzelf verdween, zonder iets in haar gewijzigd te hebben.”

En dit persoonje geeft de bezieling aan het gedachtenleven van den jongen, vol van ellende en grootste zaligheid.

Het deel „Het woord” is de inleiding tot de verhouding, geeft de obsessie der minderwaardigheid aan, die hem in zichzelf terugjaagt. Het tweede deel behandelt de verhouding als veruiterlijking van de voorstellingen van den jongen, terwijl het derde deel, eerst het „Terug tot Ina Damman”, de losmaking van den concreten persoon van het meisje beschrijft en de verzoening van het ideaal met het beeld.

Het ligt niet in de bedoeling van dit stukje het boek te bespreken. Slechts op een kenmerkende eigenschap van den opzet van deze geschiedenis, de voorwaarde voor de mogelijkheid van het beschrijven van het innerlijk conflict, dat het onderwerp ervan uitmaakt, wil ik nog de aandacht vestigen.

Zooals het voorgaande nu wel duidelijk zal hebben gemaakt, wordt in dit verhaal niet verteld over de verhoudingen der menschen, zooals een toeschouwer met een alziend oog, die plaats zou zien grijpen.

Integendeel, hoewel het boek in den hijvorm (eigenlijk zou hier moeten staan: juist omdat het boek in den hijvorm) is geschreven, staat de lezer niet tegenover Anton Wachter, maar wordt verondersteld Anton Wachter zelf te zijn, niet als volledigen persoon, maar als (oordeelend) subject, dat de objectieve bewustzijns inhouden ziet voorbijgaan. Het geheele boek, behalve de zakelijke tijd- en plaatsbepalingen, is de beleving van de geschiedenis van een jeugdliefde. Het episch relaas van die zelfde verhouding toch, zou slechts weinige bladzijden vullen.

S. K.

VEREENIGINGEN

(Nagekomen).

DELFTSCHE STUDENTEN MOTORCLUB.

Heeft U wel eens op een motor gereden?

Zoo ja, heeft U hard gereden?

Zoonee, heeft U dan wel eens hard zien rijden?

Wilt U dat zien, ga dan Zaterdag 11 Juli naar de T.T. in Assen.

Daar ziet U motoren kapot maken zonder dat het U een cent kost.

Daar hoort U uitlaten brullen zonder dat U bang hoeft te zijn voor bekeuringen.

Daar kunt U in het leer gekleed rondlopen zonder door Uw vriendjes gehoond te worden.

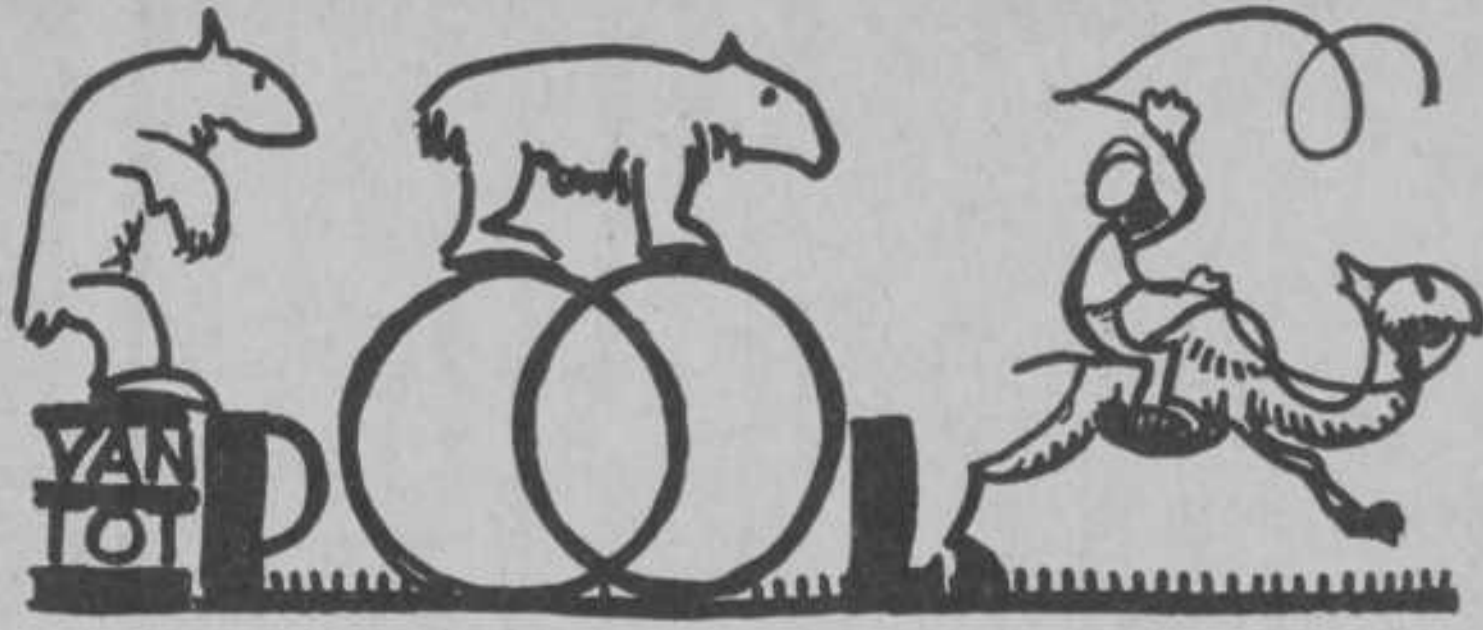
10 Juli vertrek in clubverband van de Sociëteit om 12 uur.

Voor zeer billijk logies wordt gezorgd. Prijzen der plaatsen f 2.75.

K. N. M. V. leden 25% reductie.

Lijst op de lessenaar.

W. J. J. VAN TROOSTENBURG DE BRUYN,
Secretaris.

NEDERLANDSCH BUREAU VOOR BUITENLANDSCHE STUDENTENBETREKKINGEN.

Nederlandsche Studenten Uitwisselingsdienst.

Daar het reisseizoen weer nadert en velen reeds plannen maken voor hun zomervacantie, willen wij hierbij een overzicht geven van de werkzaamheden van het N. B. B. S. in het komende seizoen. Voor degenen, die nog niet met het bureau in aanraking kwamen, ter inleiding het volgende:

Het N. B. B. S. is geen reisbureau, dat zich ten doel stelt zoo accuraat en uitvoerig mogelijk allerlei technische reis- en andere inlichtingen te verschaffen; dat is voor een zuivere studentenorganisatie onmogelijk. De bedoeling is een instelling van en voor alle studenten, die ten doel heeft, het contact met buitenlandse studenten te vergemakkelijken en te bevorderen. De drie groote groepen van gezelligheidsverenigingen (A.S.V. N.N.S.F., B.V.S.V.) zijn in het bureau vertegenwoordigd en ook de 5 grootste interacademiale faculteitsorganisaties hebben op den, op 16 Mei j.l. gehouden vergadering, hun medewerking toegezegd.

De voornaamste werkzaamheden worden hieronder kort uiteengezet. Nadere inlichtingen, formulieren enz. worden verstrekt door het centrale bureau, Breestraat 41, Leiden en door den plaatselijken secretaris B. Aten, Oude Delft 31.

1. Individueele reizen.

Hiervoor zijn van veel nut de, door het bureau voor de Confédération Internationale des Etudiants, uitgegeven:

A. *Student Identity Card* (introductie, reducties op spoorwegen, hotels enz., kosten f 2.50).

B. *Handbook of Student Travel in Europa* (f 1.25).

2. Groepsreizen.

A. Voor Buitenlanders door Nederland:

18—31 Juli en 25 Juli—7 Aug.: Fietstochten van Engelse Studenten met gebruik van jeugdherbergen. Het is zeer gewenscht dat hier een aantal Nederlanders aan meedoen en belangstellenden worden verzocht zich vòòr 4 Juli op te geven.

B. Naar het Buitenland:

a. Hongarije.

Als eerste moet genoemd worden een reis naar Boedapest, waar in Augustus een „internationale studentenweek” wordt gehouden. De reis duurt van 9—23 (of 26) Augustus en de totale kosten bedragen resp. f 119.— en f 132.—. Achtereenvolgens worden Innsbruck, Weenen (2 dagen), Boedapest en München (1 dag) bezocht. De tocht Weenen-Boedapest gaat per boot. De deelnemers aan de langere reis (tot 26 Aug.) bezoeken ook nog Praag, Neurenberg en Mainz, terwijl het traject Mainz-Keulen dan per boot wordt afgelegd.

In de prijs zijn behalve de reizen, hotels en maaltijden ook allerlei excursies en feestelijkheden inbegrepen. Wij vestigen er echter bijzonder de aandacht op dat men nergens is verplicht aan deze excursies enz. deel te nemen en in de verschillende plaatsen geheel vrij is in zijn doen en laten.

Door de zeer belangrijke reducties op treinen en hotels is deze reis dus aan te bevelen voor een ieder, die in de bezochte plaatsen belang stelt.

b. De Confédération Internationale des Etudiants organiseert reizen naar:

1. *Rusland* vanuit Warschau 28 Aug.-14 Sept. Kosten £ 22/5

2. *Amerika* vanuit Southampton per R.M.S. „Aquitania” van 12 Aug.-23 Sept. Kosten £ 72.

Uitwisselingsdienst. Het N.B.B.S. heeft de uitvoering van dezen dienst overgenomen. Familie-uitwisseling is in de komende vacantie reeds mogelijk met België, Zweden en Hongarije. Studie-uitwisseling zal in het komende studie-jaar met verschillende landen plaats hebben, o.a. Duitschland.

Nadere inlichtingen formulieren enz. zullen wij gaarne verstreken.

Correspondentie met Zuid-Afrika. Van de Zuid-Afrikaansche studenten kwam een dringend verzoek, hen Nederlanders op te geven, die met hen willen correspondeeren. Wij hopen dat alle belangstellenden zich aan ons zullen opgeven met vermelding van leeftijd, faculteit en speciale interessen.

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**

voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

FALCON REGENKLEEDING VOOR DAMES ALS HEEREN

VANAF f 2.-
TOT DE BESTE KWALITEIT f 18.20

GEGARANDEERD
WATERDICHT

MENTINK'S KLEEDINGMAGAZIJN

ALLÉÉN: HUGO DE GROOTSTRAAT 160 - DELFT
(GESLOTEN HUIS)

Zij gaan naar Meinema!
..... kaarten bestellen!

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Heerenschoenen „COWBOY”

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.95 - f 6.50

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

COR HUIJNEN

Gedipl. Dansleeraar in

Moderne Dansen

PHOENIXSTRAAT 18, DELFT, TEL. 156

Privélessen Clublessen

TAP-DANS

Spreekuur dagelijks 7-10 uur

Overalls,
Witte Jassen

Bij KOK krijgt U de juiste modellen,
goede kwaliteiten tegen lage prijzen
OOSTEINDE 139 - DELFT - TEL. 11

Firma C. MEEUWIS

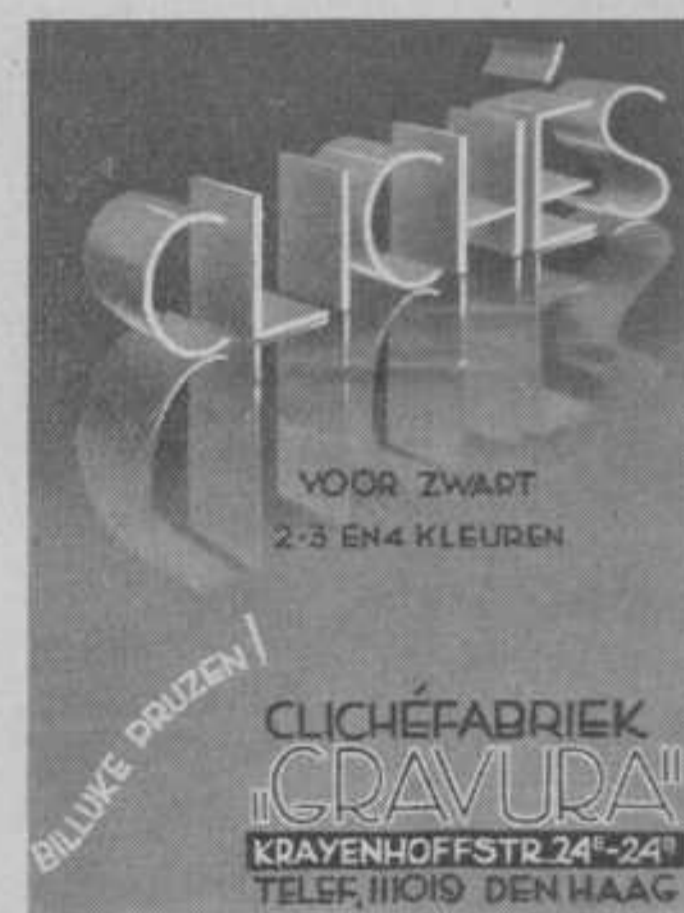
DE AANGEWEZEN HEERENKAPPER VOOR DELFT
HIPPLYTUSBUURT 37 TELEF. 1575

Tariefverlaging: Haarknippen . . . 40 cent
Scheren . . . . . 20 cent

Bij abonnement: 10% tot 20% reductie

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

Kwaliteitscliché's!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

Corpsleverancier

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

ANNO 1912

Nic. VENEMA
TAILOR

ANNA PAULOWNASTR. 19
TELEF. 113126
DEN HAAG

ONTVANGEN:

**NIEUWE STOFFEN
EN MODELLEN**

1936

HET LUSTRUM IN UTRECHT.

IJzig snel gaat het naar beneden, plotseling, zoo juist nog ging het heel kalm en nu schieten de kleurige tenten langs mijn blik, star kijk ik voor me en denk te pletter te zullen slaan door zoo veel vaart; maar neen, een stoot en de snelheid vermindert en het karretje, waar ik me zoo stevig aan vasthoud, beweegt zich weer in opwaartsche richting, onder me, diep onder me is een joelende menigte menschen, die samenklont rond de vele tenten, die nu rustig in al hun schamelheid hun tijd af wachten. Alles lijkt een massa, vast aaneengesloten, en toch uit duizenden deeltjes bestaande.

Hier en daar is er wat beweging, een onregelmatig doorelkaar dringen en ik weet dat het menschen zijn. Het wagentje giert door de bocht en had ik me niet bijtijds vast gegrepen aan mijn gezellin, zoo was ik midden in de massa terechtgekomen, wellicht verminkt of erger.

We klungelen aan elkaar als we overrompeld worden door een nieuwe helling en we door de vaart achter tegen de bank gedrukt worden. Vlak bij me een doffe slag met direct daarop drie korte tikken, een ouderwetsch geluid dat ons hier te midden van het geloei van stoomfluiten, sirenes, menschenstemmen, bellen en schoten uit een schiettent, een hartelijk welkom toeroept, ik weet het, ginder probeert iemand zijn krachten op de kop van Jut, en zal dadelijk als „koning van de kermis” een roset op zijn revers gespeld krijgen.

Ondertusschen hoop ik, bent U, lezer, met ons mee gekomen. U zit nu ook in dit karretje (er is achter nog een plaatsje) en maakt onze belevenissen mee, nog een paar scherpe bochten, een helling — houdt U stevig vast a.u.b. — en we staan binnen de muren van het slot Vredenburg, dat ter gelegenheid van het 300-jarig bestaan der Universiteit in Utrecht op het gelijknamige plein is herrezen en de lustrumkermis herbergt. Nu staan we ineens temidden van een feestvierende bevolking, zooals we dat slechts zelden gezien hebben — op de kermis — op de straten hieromheen, ja het heele centrum van de stad is dichtgepakt met menschen, die plezier hebben en plezier maken en die daar mee door gaan tot sluitingstijd — om drie uur in den nacht.

Straten, grachten en huizen, we zien ze alleen behangen en versierd met kleurige vaandels en vlaggen, terwijl hier en daar gepoogd is de gebouwen te veranderen in Middeleeuwschen stijl, zoo zien we tot onze ontsteltenis inplaats van de Societeit P. H. R. M. een Zestiende-eeuwsche burcht staan, waaromheen en waarin vele reunisten en andere feestgangers zitten, die zich te goed doen aan de aardsche gaven, hen zoo juist gebracht door een van de oude societeitsbedienden. Hier is het hart van een lustrumvierend Corps, dat weten we en we voelen het metterdaad. Vele gasten heeft de Societeit P. H. R. M. ontvangen, waarbij vooral de eerste dagen, slechts weinig Delftenaren Dit is jammer, want zelfs voor hen, die de heele week het lustrum hebben mee gemaakt, was deze tijd nog veel te kort. Verblijdend echter was het te zien dat op Donderdag en op den dag van de Delftschen lunch met de daarop volgende receptie van den Delftschen Senaat, wat zeker het hoogtepunt van een lustrum buiten Delft genoemd mag worden, er een ongekend groot aantal Delftenaren aanwezig was, helaas was het dien avond vrij stil op P. H. R. M.

Het zou niet doenlijk zijn een volledige beschrijving van de heele week te geven, dit kan ook niet de bedoeling zijn. In aansluiting op de Groote Geus echter, moeten we de masquerade vermelden, voorstellende den intocht van Prins Willem in de vesting Utrecht in het jaar 1577. Tweemaal hebben wij Prins Willem en zijn gevolg door Utrechts straten zien trekken, een maal in de middaguren en eens 's nachts, begeleid door een aantal fakkeldragers uit de lagere 20e eeuwse bevolking van de stad. Storend was, dat verschillende Spaansche soldaten een sigaret hadden opgestoken, en dat wellicht tengevolge van de zeer begrijpelijke vermoeienissen en de hen aangeboden champagne de stoet wat onordelijk dooreenliep, hetgeen ons niet belette de zeer fraaie en met zorg gekozen costumes te bezien, hoewel wij moeten opmerken, dat de grime wat veel te lijden had gehad of slecht verzorgd was. Zelfs Willem van Oranje, die in buitengewoon smaakvol tenue aan ons voorbij reed, had nog beter van gelijkenis kunnen zijn. Zeer fraai was een groep edelen met dames.

Ook de na afloop van de middagmasquerade gehouden Cour van Prins Willem, was in de puntjes verzorgd en verdient alle waardering.

We hebben vele andere uitingen van het Utrechtsche Corps en de bevolking der stad gezien en wij hebben er van genoten, onze lezers houden het ons ten goede als we hier niet verder op ingaan, we meenden hen slechts een uittreksel van het belangrijkste te geven, zoodat ook zij, die daar niet bij aanwezig waren tot de slotsom zullen moeten komen dat Utrecht uitstekend lustrum gevierd heeft.

v. d. H.

DE GROOTE GEUS.

Men moet bewondering koesteren voor het feit, dan men het in Utrecht aangedurfd heeft opnieuw een openluchtspel te geven. Voor het openluchtspel, zoo heette het immers, was alle idee verbruikt. Het was gedoemd tot een inhoudloos kijkspel te verworden, erger, het was levenloos en uitgespeeld.

De opvoering van de Groote Geus heeft ons — gelukkig — het tegendeel bewezen en aangetoond hoe een simpel idee (vrijheidsidee) omgezet kan worden in een zinrijk en boeiend spel.

Dat ondanks de eenvoud en strakheid, die bij een openluchtspel immers noodzakelijk zijn, en welke hier wel zeer sterk aanwezig waren, het spel ons van begin tot einde heeft geboeid, is te danken aan de uitnemende tekst, wij kunnen ieder aanraden deze met aandacht door te lezen. Jammer was het dat het spel hier en daar wat vaag was, zoodat er zonder voorbereiding af en toe wat van de zin verloren ging.

Dadelijk al in het begin worden we verrast door bonte mengeling van kleurig uitgedoste heeren, vrouwen, boeren en buitenlui, de marktscène, het dagelijksch leven schijnt zich onbekommerd af te spelen. Hier worden kazen gestapeld, een koopman prijst kippen aan, hier levensmiddelen, daar graan. 't Geheel gaat wat houderig en verveeld, zoodat een kanonschot ook de spelers tot uitkomst is.

Het kasteel „Vredenburg” dat bij het marktgewoel een sombere dreigende achtergrond was, wordt nu belicht en op de muren zien we een strakke rij Spaansche soldaten, boven het bastion rijst nu de Spaansche vlag. De stad is bezet door de Spanjaarden met vertreding van de rechten der bevolking en inneming der charters, de vroedschap is gevangen genomen en nieuwe cijzen worden de burgers opgelegd.

Nu is de beurt aan Tijn Uilenspiegel, die eerst schijnbaar met frasen en protsen zich tot het volk richt, dit meesleept, het volk leert buigen en zich schikken in de verdrukking — schijnbaar — tot hij als overwinnaar uit de ongelijke strijd komt. Tijn de personificatie van het volk, personificatie ook van de vrijheidsidee. Tijn, die weet dat hij het tot een einde zal weten te voeren en die, als hem gewezen wordt op het doellooze van zijn pogingen antwoordt met:

Wie naar de zon ziet

Heeft de schaduw achter.

Zoo gaat het spel door, spelenderwijs krijgt Tijn de overhand wat zich tot een hoogtepunt ontwikkelt als hij op het kritieke moment — de galgen zijn immers al opgesteld — de slotvoogd en de bezetting vergast op het heerlijk spel van den Ezel. Werkelijk, Tijn weet ons mee te sleuren met de groteske figuren die bij de „grand sinjeur” te eten zijn, maar wien slechts leege schotels voorgezet worden.

De gasten werpen zich op de wonderezel, die dukaten schijnt, maar het is hen niet genoeg, ze willen meer, en na een koddige achtervolging, weten ze het weerlooze dier te vangen en te slachten. Nu is het einde van het spel nabij, een gedeelte van de ezels blijft liggen op het plein en hier uit springt een knuppel die zich op de gasten werpt en hen neerslaat, tot de knuppelzwaai, na zelf achtervolgd te zijn, wordt neergeslagen, drie anderen rijzen nu op, worden nedergeslagen, dan komen er negen en telkens meer. Het volk dringt op naar de tribune van de slotvoogd. Nu slaat Tijn zijn slag, hij komt, gezeten op een hooiwagen, die de tiende penning binnen de muren brengt, de poort in, steelt de charters en verscheurt deze voor de oogen van de slotvoogd. Nu gaat alles wat rommelig, Tijn wordt gegrepen en op de brandstapel gezet, maar verrijst boven op de muren als beeld van zijn onsterfelijk leven, de vrijheidsidee heeft overwonnen, de stad is terug in de handen der burgers.

Een vlam zal slaan

Uit deze lage landen!

Het leven schreit om recht,

De wereld is in nood!

De vrijheid van het hart

Zal in den brand niet branden,

De vrijheid van den geest

Bloeit boven tijd en dood!

Het spel is ten einde, Tijn heeft het volk geleid en het Spaansche juk afgeworpen, ook het spel zelf is, dank zij Tijn, tot een succes. Om hem, de levendige en beweeglijke figuur, die overal tegelijkertijd schijnt te zijn, concentreert zich heel het spel, hij is het, die de toeschouwers en zijn medespelers weet mee te slepen tot een waar lustrumspel.

Het zal voor de lustrumcommissie een teleurstelling geweest zijn, dat het spel in de dagbladen wat afwijzend is beoordeeld. Natuurlijk was het spel niet vrij van fouten, het was echter niet storend en wij moeten zeggen dat het als leekenspel uitstekend geslaagd is, we vermoeden dan ook, dat de recensenten het spel wat al te bevooroordeeld hebben bekeken.

v. d. H.

IK.

Het is Zaterdag, het regent, en na een week nutteloos vergooid te hebben zit ik in de trein naar huis.

Bovendien voel ik me natuurlijk gammel van gisteren. Allemaal factoren, die me in een sombere stemming brengen. Voorover gedoken, mijn ellebogen op mijn knieën ga ik zitten kniezen.

„Nou wil ik me ook eens echt beroerd voelen . . . allemaal vergeefsche moeite. Allemaal gepeuter en gescharrel aan je zelf. Je wil hard werken, je wil een mensch van je zelf maken, vaste banen volgen, vandaag probeer je dit, morgen heb je het toch weer anders gedaan als je wou, duizend voornemens dingen die nou eindelijk eens moeten gebeuren . . . alles strandt. Het lukt toch niet, niets lukt er, en waarvoor al die moeite, waarvoor?”

Een paar regels uit de Dreigroschenoper dwarrelen langs. Der mensch ja ist sehr klug, doch reicht es ihm nicht aus . . . Und sein höhres Streben ist nur Selbstbetrug . . .

„En dan de heele wereld, allemaal ellende, allemaal wroetende kleinzielige menschjes, ruzie om de onbenulligste flauwig-heden, allemaal kleine nietswaardige eigenbelangetjes waar ze maar achter heenjagen, waar ze anderen een trap voor geven.” Ze rennen verblind steeds hun enge kringetje rond waar ze niet meer uit kunnen. Ze hebben genoeg als ze maar lol hebben, lol ten koste van hun buurman, wat is die er fijn ingelopen.”

Het is geen vroolijk beeld, die wereldgedachte.

„Een vunzepoel waar misvormde gestalten met verbeterde gelaatstreken graaiend op en over elkaar liggen, zich wellustig in bloedmodder wentelend.”

„Ja, komt het in me op, en als je goed kijkt zie je jezelf ook midden tusschen die wentelende massa's, je hoort er zelf ook bij.”

Vol afgrijzen over me zelf, richt ik me op en zoek afleiding van mijn gedachten door de menschen in de coupé eens nader te beschouwen.

Tegenover me zit een dikke vent met een geweldige gouden ketting over zijn buik. Je hoeft alleen maar te kijken naar de manier waarop hij zijn paphanden op zijn knieën heeft gezet, om te merken, dat alles uitdrukt: Ik heb wat bereikt, ik kan tevreden zijn, ik heb geld, en wat mot je nog van me.”

Ik krijg een nare smaak in mijn mond van die signeur. Geef hem een stomp op zijn maag en de guldens komen uit zijn mond rollen.

Dan gaan mijn gedachten weer terug in een duister. Waarom? Waarvoor? Wat is het nut? Wat het doel?

Ach ik weet het niet; Ik wil rijk zijn; nee, ik wil machtig zijn; nee enzoovoorts tot martelaar toe. Dat fascineert me. Daar bereik je wat mee! Ha, ik wil vertrapt en weggeschopt worden. Niemand zal me begrijpen. Ze zullen, of over me lachen of ze zullen me woedend slaan. Geen mensch zal me willen helpen. Mijn leven zal ik in de rampzaligste ellende doorbrengen. Tenslotte zal ik ergens wegwijnen door een vreese-lijke ziekte, die me langzaam verrot en mismaakt. En als ik dan dood ben, dan zullen ze iets vinden, ja wat eigenlijk . . . nou ja dat doet er niet toe . . . iets, en dan zullen ze met tranen in de oogen bij mijn graf staan, dan zullen ze ontdekken wie ik eigenlijk was.

Dan zal de wereld over me spreken, jaren, eeuwen na mijn dood: Hij, de drager van een Idee, de Onbegrepen . . . Een heele tijd zit ik me lekker te maken met de meest uiteenloopende fantasieën over mijn zielig stakkerig ik, tot voor me opduikt:

Ja maar er zijn ook martelaren die ook na hun dood niet begrepen zijn, en die kans loop je ook.

Nee, dat staat me ook weer tegen, ik laat me niet voor niks vergooien, dat is even wrang en akelig als mijn wereldbeeld. Nee iets anders.

Weer richt ik me op om de medepassagiers eens te bekijken. Een paar soldaten zitten op een kluitje. Een er van zit moppen te tappen. Zoo nu en dan komt er weer een lachsalvo, de kerels meppen zich op de knieën van de pret. Jongen wat een lol! „Je mot het er zoo nou en dan es flink van nemen, dan hē je het nog zoo kwaad niet” zegt er een.

Dat geeft nieuwe stof tot denken: eigenlijk verdomd grove kerels, die soldaten. D'r zit toch wel wat in, wat die eene vent zei.

Natuurlijk. Hoera de oplossing is gevonden!

Lol moet je hebben. Hier en daar eens op een avond fijn er op uittrekken. Met kloppende polsen en roode kop in een kroeg, met je vuist op tafel slaan en maar groote verhalen vertellen. Gisteren zag ik twee auto's op elkaar te pletter loopen, jonge wat een klap gaf dat!

Moet er geklopt worden, dan doe ik mee. Vloek maar flink, dat doet je goed.

Ik zit te zwelgen in genot! Dat is het leven. Ruw maar fel, er werd veel geslagen en het gaat er hard toe, als er maar gelachen wordt.

Onsterfelijke idee. Ik zou wel eens willen zien wat die pooier tegenover zou doen, als ik hem eens een stomp in zijn maag gaf.

Een paard
en nog een ander
stonden naast elkaar
in de stal
Twee merries
een bruin
en nog een bruin,
een rijpaard
en een rijtuigpaard
het ros van
Willem van Oranje
(uit Utrecht)
en dat van het
Senaatsrijtuig,
links voor
(uit Delft).

Deze dieren vonden zich zelf erg belangrijk
belangrijker
dan het andere het eene
trok het rijtuig
van de president
en liep links voor
dat is gevaarlijk
en verantwoordelijk
met oog op het
verkeer
van de andere
kant.

EEN CORPSLID GAAT NATUURLIJK NAAR HET LAGA-FESTIJN !!!

Straks zit moeder thuis met een kopje thee op me te wachten! Moeder? Wat heeft dat er nou weer mee te maken. Nu denk daar nou alsjeblieft niet aan. Gauw vergeten. Je bent geen papkindje meer!

Maar moeder laat niet zoo gauw los telkens duikt zij weer op. Ik probeer de gedachten weg te moffelen maar het lukt niet! Het korte oogenblik van plezier is weer vergald. Wat dan! In 's Hemelsnaam wat dan . . .

Amsterdam, overstappen. Suf en dof sjok ik met de menschen-massa mee naar het andere perron: Ik weet het waarachtig niet meer hoor, het kan me ook niet schelen, ik ga slapen, ik ben alleen maar moe en verder laat me de boel koud.

Net zal ik mijn oogen dichtdoen in de volgende trein, of daar komt een mevrouw met een klein meisje binnen, dat kindje heeft een onbeschrijfelijk lief gezichtje. Kijk ze lacht: Goddelijk, en dan die oogen, heb je ooit zulke mooie donkere kijkers gezien? Het is gewoon een openbaring. Alle sombere schimmen zijn plotseling verdwenen, weg!

Ik zit als maar te genieten van dat snuitje. Wat is alles nog gaaf aan zoo'n kind. Wat valt er heerlijkers te bedenken dan dit? Terwijl ik een regel uit een gedichtje: „bericht aan den reiziger” uit mijn geheugen opvisch: „Zoek in 't verleden weer Uw frissche kinderoogen,” sukkel ik in slaap, en droom een kostelijke droom van feeën en prinsessen en al het onzichtbare, dat de menschen sinds de oudheid hebben uitgedacht om als smakelijke saus over de wereld te gieten.

En in 't midden van dat sprookjesgedoe, staat een miniatuur menschje dat ik mijn leven niet vergeten zal.

Bom! Oh! We moeten er uit. Koffer uit het net, snel de weg naar huis ingeslagen, verlangend naar een geurige kop thee, die er vast op me te wachten staat.

Zoo heb ik „per aspera ad astra” gereisd.

R. DROOGLEEVER FORTUYN.

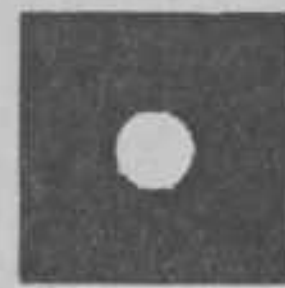
Het andere had de eer
Prins Willem
te mogen
dragen,
niet de echte
echter,
maar de Prins
heeft een harnas
van goud
en rijdt heel
langzaam
Het eene werd
geslagen
met de zweep,
en moest hard
rennen
om op tijd te komen
Op het andere
morste de
hoofdpersoon
van de
maskerade
de hem
aangeboden
champagne.
Maar beide dieren
zagen,
hoewel niet tegelijkertijd,
in een weide,
niet ver buiten
de stad,
een groot, dik, log
paard.
mensen
noemen zulks een
knol.
En 's avonds
in de stal
vroeg het eerste
paard
aan het tweede
Heb jij ook dat ordinaire schepsel gezien?

Sherry, whisky, bier, jenever
een ingenieur: een milde gever.
Wie?
een b.i.
en naar verluidt.
hield hij het hier wel heel lang uit
jong ingenieursgenot:
te drinken uit een steenen pot.
in Scheveningen bij de grot.
b.i., c.i. candidaat.
nu de broer Delft verlaat.
loopt Noutje lallend over straat,
hoe bestaat 't.

Jenever blijft onder de kurken
En zelfs van Es gaat ranja lurken.
Voor 's roeiers kracht en geest,
ten spijt van het examenfeest.

FOTOWEDSTRIJD.

Misschien hebt ge in een donker hoekje nog een oud fotoestel staan, een boxje of zoo, welks bestaan gij reeds lang vergeten zijt.

Een boxje.

Haalt U het eens te voorschijn en tracht U eens Uw gaven in dienst te stellen van onze jaarlijksche fotowedstrijd.

Maar komt U ditmaal eens niet terug met een verzameling prentjes van „paps en mams in de tuin” of „een dagje buiten op de hei”, waar slechts sinaasappelschillen en beenenmassa's te zien zijn!

Neen, gaat U er op uit met het idee: „l'art pour l'art!”

Gewoonlijk is het in de vakantie zoo.

Op een middag verveelt ge U.

Ge stapt op de fiets en rijdt wat doelloos rond.

Ge komt thuis en men vraagt U: „was het mooi buiten”. Uw antwoord is:

„Hm! Niks te beleven.”

Nu neemt ge een keer Uw toestel mee om eens wat te fotografeeren.

Een doodgewone alledaagsche koe in de wei boeit plotseling Uw aandacht door de karakteristieke omgeving, de stand, de kleurschakeering, de eigenaardige schaduwen. Het beest gaat een stap vooruit en . . . „Nu maar, ongelooflijk, dat moet ik even kieken!”

Ge ziet een slootje vol waterplanten of een zeilboot, het witte zeil spiegelt zich op de gladgestreken plas, iets verder staat een oude statige boerderij met het vroolijke schaduwspel van de boomen er voor op de gevel; thuis valt U een vaasje en beeldje, een schaal met vruchten in het oog. Alles kostelijk materiaal om te fotografeeren.

Besteedt ge er één middag aan om te kijken wat ge zult kieken, dan beleeft ge meer dan de negenennegentig keeren dat ge in den blinde rondgezworven hebt.

Men is in de keuze van de foto geheel vrij, men mag zooveel inzenden als ieder goeddunkt.

De prijzen — ze zijn de moeite alleszins waard — worden bepaald naar de qualiteit van de foto.

Inzendingen moeten onder motto geschieden.

Bovendien is het aan te bevelen, de noodige gegevens er bij te sturen (soort kiektoestel, tijd van opname enzovoorts).

Bedenkt echter deze wedstrijd is er niet slechts terwille van de prijzen.

De bedoeling is veeleer om tegen te gaan eene ellendige plaatjes plakkerij van verschillende ooms en tantes in albumpjes.

Wij willen U aan den lijve laten voelen dat fotografeeren een waardige zuster van de schilderkunst is!

Indien gij nog een sprankje kunst- en scheppingslust in uw aderen bezit, gaat er op uit en verbrijzel uw glazen modderoog dat slechts orginen, sommetjes en gemengde berichten ziet, en keert terug met een kunstenaarsblik, die geleerd heeft de duizendvoudige schakeeringen van schoonheid in deze wereld te zien.

De secretaris heeft een nieuwe kast laten timmeren om alle inzendingen op te kunnen bergen.

Onze verwachtingen zijn grootsch!

Sluitingstijd voor inzendingen 1 October.

Nog iets anders!

Weet gij het bestaan van onze donkere kamer?

Neen!

Aldaar bevindt zich een gastenboek, waar de namen van meneer A en meneer B afwisselen, terwijl meneer C er nog nooit geweest is.

Deze donkere kamer is er om gebruikt te worden!

Als lid van de D. S. A. F. V. maakt ge gratis gebruik van alles wat daar aanwezig is.

Voor bijna niets ontwikkelt ge er foto's en drukt ze af.

Er zijn daar vergrootingsapparaten, van de nieuwste soort, het is daar een paradijs voor de Amateurfotograaf.

Weet ge iets niet dan is daar naast een bibliotheek, waar ge alles vinden kunt wat ge noodig hebt.

Zijt ge blind! dat ik U dit nog vertellen moet?!

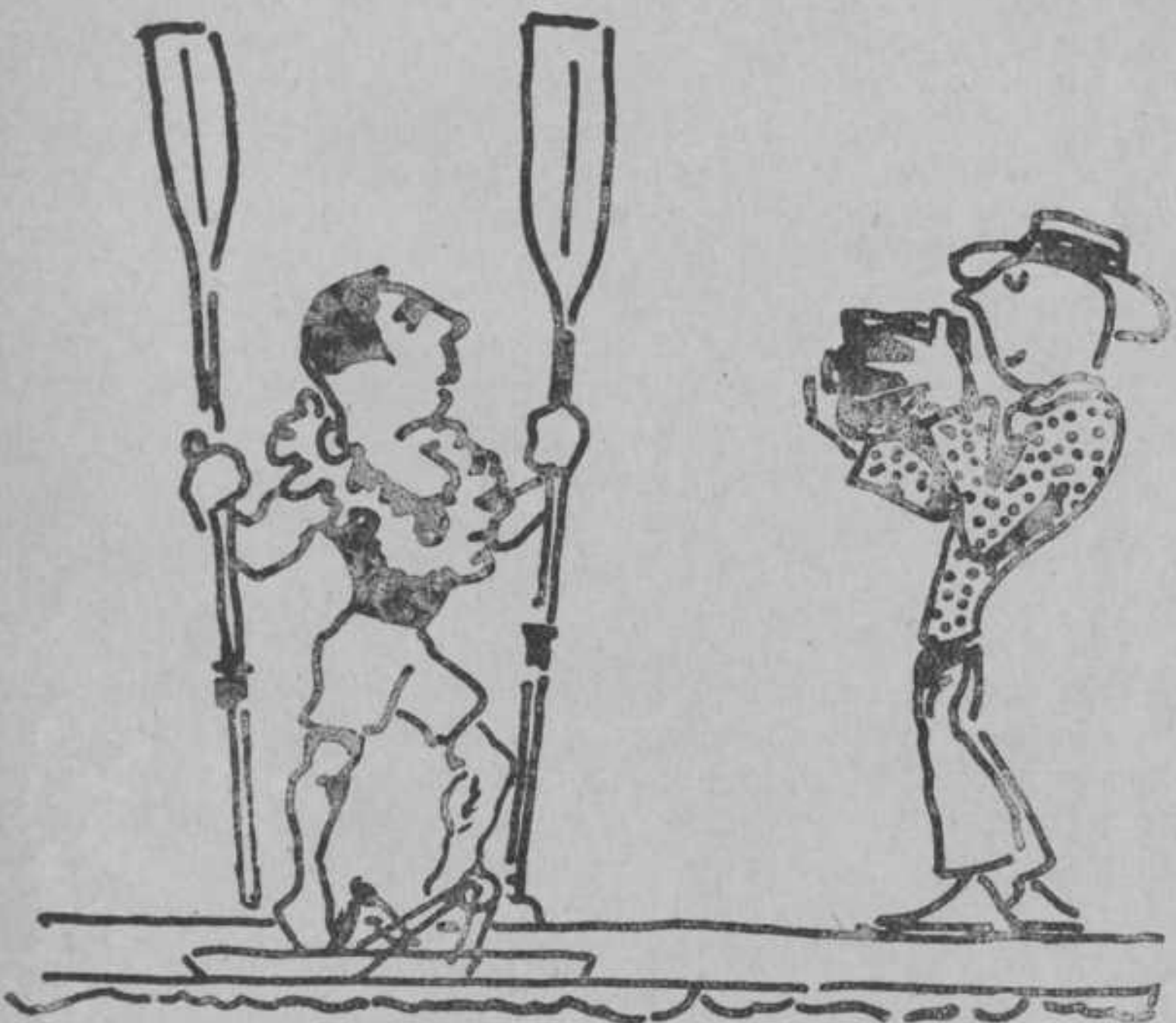
De mogelijkheid bestaat dat ge U geneert tegenover U wvriendjes, om met een fotoestel door de stad te loopen.

Net zoiets als zweetvoeten!

Welnu, leert fotografeeren en wordt wijs!

Onze secretaris zit al klaar!

Namens het Bestuur der D.S.A.F.V.,
R. DROOGLEEVER FONTEYN,
Secretaris.

Wat de D.S.A.F.V. zich voorstelt van de Laga-wedstrijden.

EEN „KUNSTWEEK”.

De Belgische Kunststeden.

(De Redactie heeft gemeend, de taal van het oorspronkelijk niet te moeten veranderen).

Acht toeristische studiedagen gewijd aan Belgische oude en moderne Kunst.

Van Donderdag 20 Augustus tot Donderdag 27 Augustus 1936.

Onder bescherming van het Ministerie van Openbaar Onderwijs; de Belgische Nationale vereeniging van leeraars in het Teekenen en de Kunstgeschiedenis; de Belgisch-Luxemburgsche schoolreizen (Vereeniging zonder winstbejag); de gemeentebesturen, kunstenaars en vooraanstaande wetenschappelijke personaliteiten.

Voorname ingricht voor de leeraars in de Kunst en Kunstgeschiedenis, studenten in de Kunsthistorische wetenschappen en in 't algemeen voor al degenen die zich bijzonder interesseeren voor alle uitingen op Kunstgebied. (Het aantal deelnemers is beperkt). Een getuigschrift zal kunnen afgeleverd worden aan hen die geregeld de voordrachten gevolgd en de uitstapjes meegemaakt hebben.

Bestuur: Prof. Paul Montfort, licentiaat in de Kunstgeschiedenis en de Oudheidkunde, Voorzitter der N.V.L.T. en van het Vast Belgisch Comité der Internationale Congressen voor teekenen en toegepaste Kunst, 310, Tervuerenlaan, Woluwe (Brussel).

BEKNOPT VOORLOOPIG PROGRAMMA.

Donderdag 20 Augustus (1e dag). Aankomst te Brussel in den namiddag. Ontvangst aan het station, vervoer per autocar naar de verblijfplaats (cité universitaire, Paul Hégerlaan, tegenover de nieuwe Universiteitsgebouwen). 19 u. avondmaal. Vrije avond (aanduidingen zullen verstrekt worden). Een voorloopig secretariaat zal dien avond in de gebouwen der „Cité universitaire” ingericht worden.

Vrijdag 21 Augustus (2de dag) Brussel. Vervoer per autocar naar de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis (langs de Tervuerenlaan). 9. u. opening der lessen. Voordracht met lichtbeelden: geschiedenis der toegepaste Kunsten in België. 10 u. Geleid bezoek door de verzamelingen: altaarbladen, wandtapijten, beeldjes, edelsmeedkunst, gleiswerk. 11.15 u. Vrij bezoek aan het museum. 12 u. Vertrek der autocars. Middagmaal in de „Cité universitaire”. 14 u. per autocar bezoek aan de voornaamste monumenten van Brussel: Gerechts hof (Kort bezoek), Kerk van den Zavel en hofjes (Kort bezoek) Hoofdkerk Sint Goedele (bezoek) de groote markt en het stadhuis (bezoek) Beurs, het monument van den arbeid, de groote hall der Tentoonstelling van 1935. Terugkeer langs de groote ringlanen. 19 u. avondmaal (Cité universitaire) Vrije avond..

Zaterdag 22 Augustus (3de dag) Brussel. Vervoer per autocar naar het museum van schilder- en beeldhouwkunst. 9 u. Voordracht met lichtbeelden: de Vlaamsche schilderschool der 15e, 16e en 17e Eeuw; de Belgische beeldhouwkunst. 10 u. Geleid bezoek door het museum: Vlaamsche schilderkunst en Belgische beeldhouwkunst. 11.15 u. Vrij bezoek aan het museum. 12 u. Vertrek der autocars, middagmaal (Cité universitaire). 14 u. per autocar naar het museum voor moderne schilderkunst. Geleid bezoek: de Belgische moderne kunst. 16 u. Vrij bezoek aan het Museum. 16.30 u. wandeling door het Centrum der stad. 18.30 u. Vertrek der autocars welke op de Groote Markt stilsthouden. 19 u. avondmaal (Cité universitaire). Vrije avond.

Zondag 23 Augustus (4de dag) Antwerpen. 8.30 u. Vertrek der autocars, over Mechelen (5 minuten oponthoud voor de kathedraal). 10.30 u. Geleid bezoek aan het museum voor Schoone Kunsten te Antwerpen: Vlaamsche schilderschool. 11.45 u. Vrij bezoek aan het museum. 12.30 u. middagmaal. 14.15 u. Groote markt, stadhuis (bezoek). Kathedraal (bezoek). 15.30 u. Museum Plantin Moretus (geleid bezoek). Degenen welke zulks zouden verkiezen kunnen intusschen het museum van Folklore, het museum voor Decoratieve Kunsten of het Steen bezoeken. 16.30 u. Bezoek aan de haveninstellingen per autocar — tunnels onder de Schelde. 17.30 u. Vertrek op de Groote Markt over Lier (1—2 uur oponthoud) Begijnhof — naar Brussel. 19.30 u. avondmaal (Cité universitaire) Vrije avond.

Maandag 24 Augustus (5e dag) Doornik. 8 u. per autocar naar het Zuiderstation te Brussel. Omstreeks 10 uur aankomst te Doornik. Wandeling door de stad: de kathedraal (geleid bezoek)

bouwkunst, schilderkunst, wandtapijten, schat. 12.15 u. middagmaal. 14 u. Groote Markt, Belfort, Museum (lakenhalle) beeldhouwwerken, wandtapijten, meubels, gleiswerk, schilderijen (geleid bezoek) 16 u. modern museum (geleid bezoek) Belgische Kunstwerken. 17 u. wandeling naar het station over de „Pont des trouw”. Vertrek per autocar naar Brussel (Cité universitaire) 19.30 u. avondmaal. Vrije avond.

Dinsdag 25 Augustus (6de dag) Gent. Per autocar naar het Zuiderstation te Brussel. (De deelnemers nemen hun reisgoed mee). 9.30 u. aankomst te Gent, St. Pieters per autocar naar de St. Micheilsbrug. Wandeling langs de Graslei, Veerleplaats. 10.15 u. Geleid bezoek aan het Gravankasteel. 11 u. St. Baafskerk (geleid bezoek) polytiiek van het Lam Gods (Van Eyck) grafmonumenten. 12.30 u. middagmaal. 14.15 u. per autocar naar het oudheidkundig museum der Byloke (geleid bezoek). 15.30 u. museum van Schoone Kunsten (geleid bezoek, waarna vrije wandeling). Omstreeks 18 u. vertrek uit Gent. St. Pieters naar Blankenberge (Zeedijk). 19.15 u. avondmaal. Vrije avond (Casino, wandeling, enz.).

Woensdag 26 Augustus (7e dag) Brugge. 8.30 u. Vertrek uit Blankenberge per autocar. 9.15 u. aankomst te Brugge: St. Salvatorskerk. 9.45 u. St. Jans hospitaal (geleid bezoek) werken van Memlinc. 10.15 O.L. Vr. Kerk (geleid bezoek). 11 u. Guurthuse (geleid bezoek) 12.15 u. middagmaal. 14 u. Groote Markt, hallen, belfort, stadhuis (geleid bezoek) de schouw van het Brugsche Vrije (bezoek). 15.30 u. stedelijk museum voor schilderkunst (geleid bezoek. 16.30 u. Aan het Begijnhof vertrek der autocars naar Blankenberge. 19.15 u. avondmaal. Avondzitting. Uitreiking der diploma's.

Donderdag 27 Augustus (8e dag). Vertrek uit Blankenberge. Onze diensten eindigen na het ontbijt. Aan de deelnemers, welke hun verblijf aan de kust willen verlengen, zal alle gemak geboden worden, ze zullen onder de voordeeligste voorwaarden pensioen kunnen bekomen.

ALGEMEENE VOORWAARDEN.

De totale deelnemingsprijs 695 B. franken (139 Belgas) omvat het bewijs van toetreding (50 Belg. franken) en geeft recht op de volgende diensten:

1. Nachtverblijf en 3 eetmalen daags (drank niet inbegrepen) te beginnen met het avondmaal op Donderdag 20 Augustus tot en met het ontbijt op Donderdag 27 Augustus. Te Brussel, verblijf en eetmalen in de „Cité universitaire) Paul Hégerlaan tegenover de nieuwe Universiteitsgebouwen — slaapkamers met alle moderne benodigheden, stroomend water, douche). In de „Cité universitaire” zijn alle slaapkamers van 2 bedden voorzien. De deelnemers welke verlangen *alleen* te logeeren, zullen 80 Belg. Frankan (16 Belgas) toeslag betalen. Te Blankenberge eerste klasse hotels.
2. *alle vervoer* voorzien op het programma (autocars) spoorweg 3e. klas.
3. *Belasting, fooi, vergoeding voor de gidsen, verzekeringspremie* tegen alle ongevallen.
4. *Intreegelden, geleide bezoeken, voordrachten, syllabus, erkenningsteekens, enz.*

Reis: Ter gelegenheid der „Kunstweek” wordt aan de Britsche deelnemers een belangrijke vermindering toegestaan op de reiskosten Dover—Oostende—Brussel.

Alle vreemde deelnemers bekomen insgelijks belangrijke verminderingen op de Belgische spoorwegen, deze maatregel geldt ook voor de Belgische deelnemers.

Reispas: Het inrichtend Comité zal alle middelen aanwenden om de formaliteiten voor het bekomen van een reispas te vereenvoudigen. Belangrijke verminderingen zullen toegestaan worden op de kosten van het visum.

Ons doel is een kunstreis in te richten welke leerzaam en tevens aangenaam zal zijn, niet overladen en onder de voordeligste voorwaarden.

Inschrijvingen: De inschrijvingen moeten voor 10 Juli 1936 aan het bestuur gezonden worden. Een bedrag van 50 frs. (10 Belgas) storten als inschrijvingsrecht voor de „Kunstweek” en sturen aan het adres van het bestuur, 310, Tervuerenlaan, Woluwe (Brussel).

Deze som zal afgetrokken worden van de eindrekening.

Alle verdere mededeelingen zullen te gelegener tijd aan de deelnemers gezonden worden.

